

фия на Витеславъ Новакъ (1932). В. е сътрудникъ на този речникъ съ достояние материала за чешката музика.

Весели, Романъ — Veselý, Roman — чешки пианистъ, род. 1879 въ Хрудими, училъ въ Прага въ органната школа, и частно при Микешъ, и въ Лайпцигъ (при Ядасонъ). Отъ 1914 е професоръ въ Пражката консерватория. Преработилъ е за пиано (4 ржце) много модерни симфонични чешки композиции, а също и направилъ извлъчения за пиано на такива.

Вескъ фонъ Пютлинггенъ, Йоханъ — Vesque von Püttlingen, Johann — компонистъ и пианистъ, род. 23 юли 1803 въ Ополе (Полша), умр. 30 окт. 1883 въ Виена, ученикъ на Мошелесъ, писалъ 6 опери („Турандотъ“, „Жана Д'Аркъ“ и др.), пѣсни, и клавирна музика — сонати, ронда и др..

Вестфалъ, Рудолфъ Георгъ Херманъ — Westphal, Rudolf Georg Hermann — известенъ изследвателъ на древно-гръцката музика, род. 3 юли 1826 въ Липе Шлаумбургъ, умр. 11 юли 1892 въ Щадтхагенъ, училъ въ Марбургъ и Тюбингенъ, усърдно занимавалъ се самъ съ музика. Професоръ въ Бреслау и Москва, въ своитъ трудове В. се изявява единъ сериозенъ изследвателъ на теорията, на метриката и ритмиката на старата гръцка поезия и музика, както и на новонѣмската; нокато неспециалистъ, работитъ му не рѣдко страдатъ въ чисто музикално отношение. Отъ многобройнитъ му трудове, най-важни сж: „Метрика на гръцкитъ драматични и лирици“ (съ Росбахъ), „Теория на ново (високо)-нѣмската метрика“, „Аристоксенъ отъ Тарентъ — и ритмика на древнитъ гръци“, „Музиката на елинската древностъ“ и „Обща теория на музикалната ритмика отъ Йох. Себ. Бахъ“.

Вецелъ, Жустусъ Херманъ — Wetzel, Justus Hermann — музикаленъ писателъ и компонистъ, род. 11 мартъ, 1879 въ Кирицъ (Бранденбургъ), писалъ: „Къмъ психологическото обосноваване на ритъма“, „Сила, сръчностъ и издръжливостъ при клавирната игра“, „Дуръ и молъ въ диатоничния тоновъ кръгъ“, „Елементарна теория на музиката“

и др. Композициитъ му се състоятъ отъ: камерна, клавирна и хорова музика, и множество пѣсни.

Вецлеръ, Херманъ Хансъ — Wetzler, Hermann Hans — диригентъ и компонистъ, род. 8 септ. 1870 въ Франкфуртъ а/М., училъ при Кноръ, Клара Шуманъ, Шолцъ и Хумпердинкъ — въ тамошната консерватория; диригентъ въ разни нѣмски градове и въ чужбина, най-последно 1919—23 въ Кьолнъ (операта). Модерното и народното се преплитатъ въ музиката на В., който има живо чувство за построение и форма, и е голѣмъ майсторъ на оркестъра. Творения: „Симфоническа фантазия“, „Оркестрова пиеса“ въ 6 части, „Асизи“, „Легенда“ и „Видения“ — за оркестъръ; опера „Баскийска Венера“; сценическа музика съ концертна увертюра къмъ „Както ви харесва“ (Шекспиръ), пѣсни.

Вецозаменте, ит. Vezzosamente — нѣжно, любезно, мило.

Вецъ, Рихардъ — Wetz, Richard — даровитъ и плодовитъ компонистъ, род. 26 февр. 1875 въ Глайвицъ (Силезия), училъ въ Лайпцигската консерватория при Алфр. Апелъ и Рих. Хофманъ, и при Туйле, и въ университетъ въ Мюнхенъ; диригентъ на хорови дружества въ Лайпцигъ, Ерфуртъ, Гота; 1911—16 преподавателъ въ Тюрингенската консерватория въ Ерфуртъ, следъ това — въ Държавното музикално училище въ Ваймаръ. Въ своитъ хорови и солови пѣсни В. се изявява като единъ нѣженъ лирикъ — съ благородство и изящество въ мелодическата линия, а въ оркестровитъ си творби достига до една монументалност — като все пакъ собствена негова областъ остава пѣсенната лирика. Творби: 3 симфонии и една увертюра „Клайстъ“ за оркестъръ, два струнни квартета; 3-ти псаломъ за хоръ и оркестъръ, Реквиемъ — за соли хоръ и оркестъръ, „Коледна оратория“ за сопранъ и баритонъ соло, смѣсенъ хоръ и оркестъръ; „Пѣсенъ на живота“ — за мъжки хоръ и оркестъръ, „Хиперионъ“; „Сънна лѣтна нощъ“ — за женски хоръ и оркестъръ; опери: „Вѣчниятъ огънь“ и „Юдитъ“; надъ 20 опуса солови пѣсни; мъжки и смѣсени хорове. Писалъ: „Антонъ Брукнеръ — живото и творчество“ и „Францъ Листъ“